

Sygn. akt IV CZ 110/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa B. S.

przeciwko Z. S.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 marca 2019 r.,

zażalenia pełnomocnika powódki adwokata K. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 3 sierpnia 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej z dnia 10 kwietnia 2017 r. brak było wniosku pełnomocnika z urzędu adwokata K. K. o przyznanie mu wynagrodzenia za udzielenie powódce nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 9 stycznia 2018 r. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dnia 6 marca 2018 r. adwokat K. K. wniósł wniosek o przyznanie mu wynagrodzenia za udzielenie powódce nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym. Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 16 marca 2018 r. oddalił wniosek adwokata K. K. ze względu na wygaśnięcie jego roszczenia, a postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2018 r. odrzucił zażalenie

adwokata K. K. na postanowienie z dnia 16 marca 2018 r. Adwokat K. K. wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 13 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2018 r. odrzucił to zażalenie. Podkreślił, że jest ono niedopuszczalne stosownie do art. 394¹ k.p.c. Adwokat K. K. wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 3 sierpnia 2018 r., zarzucając naruszenie art. 394¹ § 2 w związku z art. 370 w związku z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c., w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. W niniejszej sprawie nie można przyjąć, że zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 3 sierpnia 2018 r. jest postanowieniem sądu drugiej instancji kończącym postępowanie w sprawie. Rozważanym postanowieniem może być np. postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające apelację albo skargę kasacyjną. Nie jest nim natomiast postanowienie rozstrzygające o kosztach procesu lub kosztach zastępstwa procesowego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1996 r., I CZ 30/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 34, z dnia 6 grudnia 1996 r., II UZ 12/96, OSNAPiUS 1997, nr 15, poz. 279 i z dnia 12 października 2007 r., IV CZ 28/07, OSNC 2008, nr 2, poz. 29; odmiennie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2017 r., II UZ 106/17, Biul. SN - IPUSiSP 2018, nr 3, s. 18). Niedopuszczalne jest w związku z tym również zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2007 r., III CZ 61/07, Biul. SN 2008, nr 4, s. 12 i z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, OSNC 2010, nr 5, poz. 79).

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 396⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 2 i § 3 k.p.c.).

